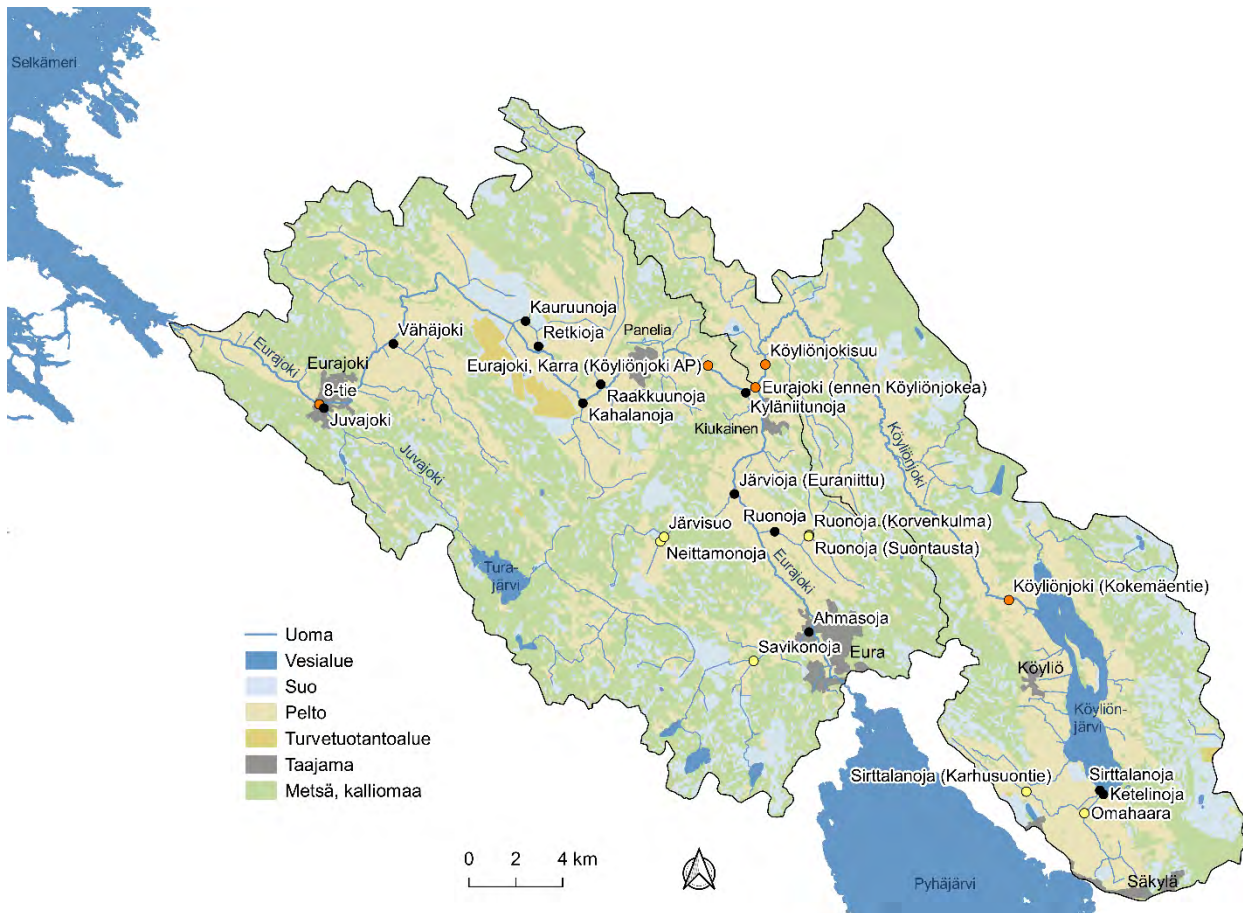

JOKIohjelman raportti Ojavesiseuranta vuonna 2021

1. Näytteenotto ja aineistojen käsittely

Ojavesiseuranta aloitettiin JOKIohjelman toiminta-alueella 3.3.2021 ja vuoden viimeinen näytteenottopäivä oli 1.12.2021. Tämän lisäksi Vähäjoesta otettiin näyte Rakennekalkki-hankkeessa 4.1.2021. Seuranta kohdennettiin kuormittavimpiin ojiin, joista otettiin vesinäytteitä muutaman viikon välein. Virtaavan veden vähyyden vuoksi kaikista seurantakohteista ei saatu otettua näytettä kaikkina näytteenottokertoina, joita oli yhteensä 13 (Vähäjoella 30). Ojavesiseurantaan kuului 12 ojaa, joista kaksi sijaitsee Köyliönjoen osavaluma-alueella (kuva 1). Euraniitun Järviojalla ja Ruonojalla näytteitä otettiin pääuoman lisäksi myös kahdesta sivu-uomasta (merkitty keltaisella kuvassa 1). Vähäjoen seuranta toteutettiin Rakennekalkki-hankkeessa, Kyläniitunojan, Ketelinojan ja Sirttalanojan seuranta BioEväät-hankkeessa sekä Ahmasojan seuranta KÄTEVÄ-hankkeessa. BioEväät-hankkeessa otettiin näytteet myös yhdestä Ketelinojan sivu-uomasta ja Sirttalanojan latvavesistä Karhusuontien varrelta sekä KÄTEVÄ-hankkeessa Ahmasojan sivu-uomasta (merkitty keltaisella kuvassa 1). Vesinäytteistä analysoitiin sameus, kiintoaine, johtokyky, pH, kokonaistyyppi, nitriittityppi, nitraattityppi, ammoniumtyppi, kokonaisfosfori, liukoinen fosfori ja sulfaatti. Analyysit tehtiin Lounais-Suomen vesi- ja ympäristötutkimus Oy:n (LSVSY) laboratoriossa Turussa.

Kuva 1. Ojavesiseurannassa vuonna 2021 mukana olleet kohteet.

Vesinäytetuloksista laskettiin kiintoaineen, kokonaistypen, kokonaisfosforin ja liukoisen fosforin pitoisuuksille vuosikeskiarvo. Kuormituksen laskemiseksi haettiin Vesistömallijärjestelmästä (VEMALA) kullekin jako3-vaiheen valuma-alueelle simuloitu päiväkohtainen valuntatieto. Valuntatietojen ja kunkin ojavesiseurantakohteen valuma-alueen pinta-alatietojen avulla laskettiin kullekin seurantakohteelle päiväkohtainen virtaama, joista laskettiin vielä vuosikeskiarvo. Virtaama-

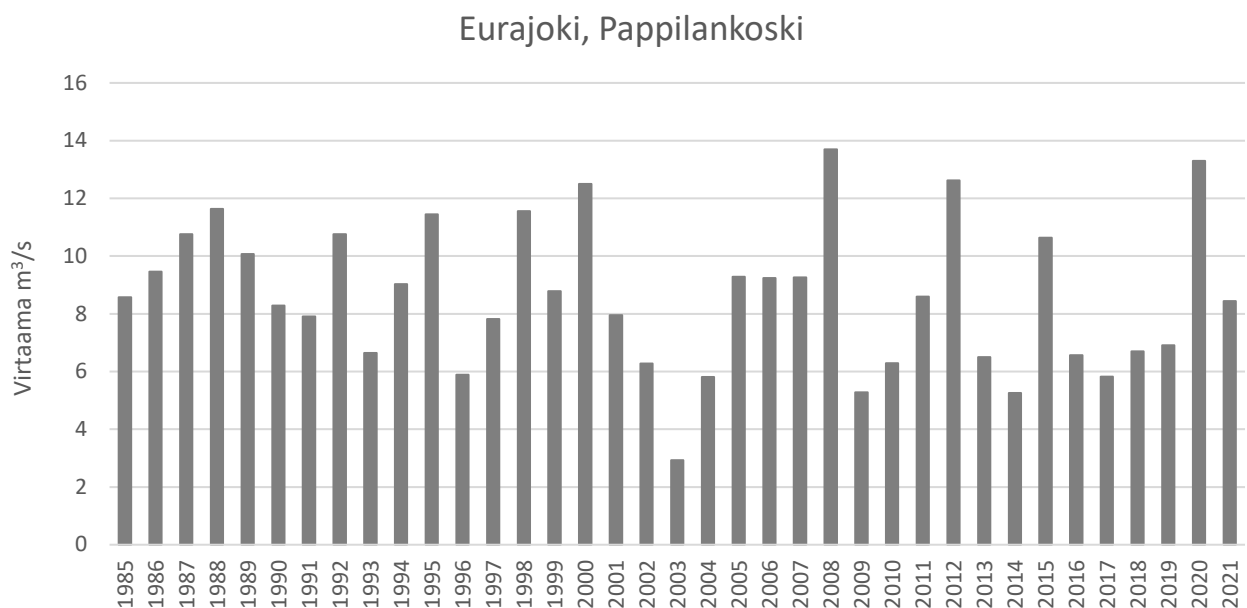
ja pitoisuustietojen avulla laskettiin kokonaiskuormitukset (kg/vuosi) kullekin seuranta-kohteelle. Kokonaiskuormituksesta laskettiin vielä kuormitus pinta-alaa kohden (kg/vuosi/km²).

Eurajoesta (3 kohdetta) ja Köyliönjoesta (2 kohdetta) otettiin vesinäytteitä ojavesiseurannan kanssa samaan aikaan noin kerran kuussa (kohteet merkitty oranssilla kuvassa 1). Näiden vesinäytteiden tuloksia täydennettiin hakemalla vastaavien kohteiden vedenlaatutiedot Suomen ympäristökeskuksen Hertta-ympäristötietojärjestelmästä. Hertasta poimittiin myös Eurajoen Pappilankosken virtaamatiedot vuosilta 1985-2021. Näiden virtaama- ja vedenlaatutietojen perusteella laskettiin Eurajoen 8-tien näytepisteelle ainevirtaamien kuukausikeskiarvot (kg/kk). Kuukausikeskiarvot laskettiin vuosittain yhteen, jotta saatiin Eurajoen (8-tie) vuosittainen ainevirtaama ajanjaksolle 1991-2021.

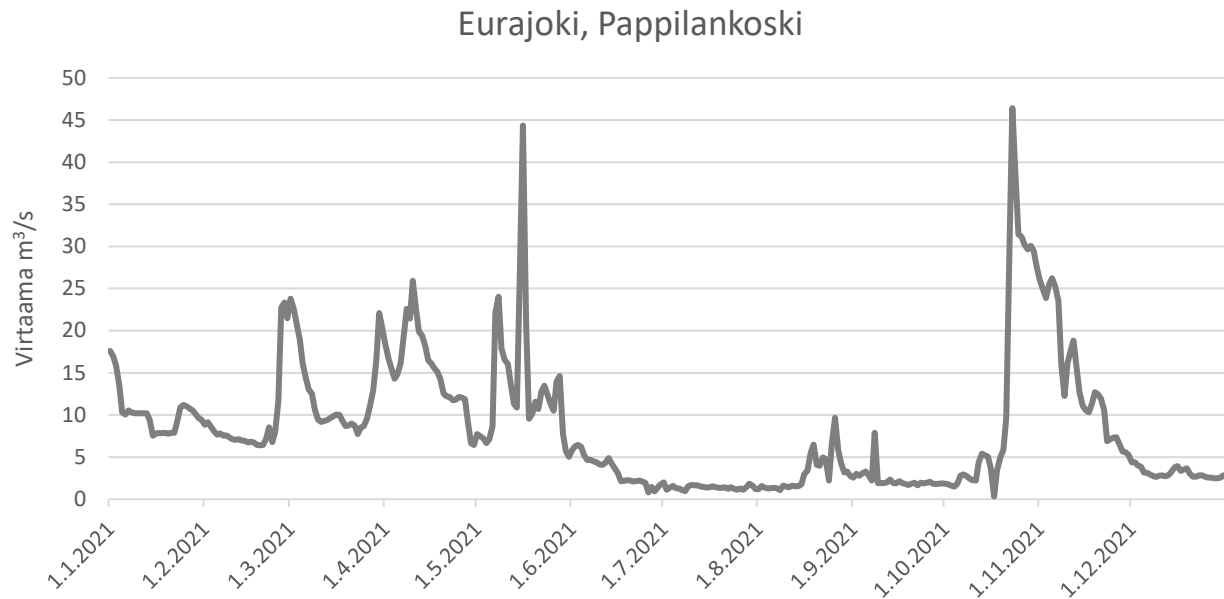
2. Tulokset

2.1 Virtaama

Eurajoen vuotuinen keskivirtaama Pappilankoskessa vuonna 2021 oli lähellä pitkän ajan keskiarvoa (kuva 2). Tarkastelujakson 1985-2021 keskimääräinen vuotuinen keskivirtaama on 8,6 m³/s, kun se vuonna 2021 oli 8,4 m³/s. Etenkin maaliskuuun sekä loka-marraskuun 2021 virtaamat olivat korkeita (kuva 3).

Kuva 2. Eurajoen Pappilankosken vuotuiset keskivirtaamat 1985-2021.

Kuva 3. Eurajoen Pappilankosken virtaama vuonna 2021.

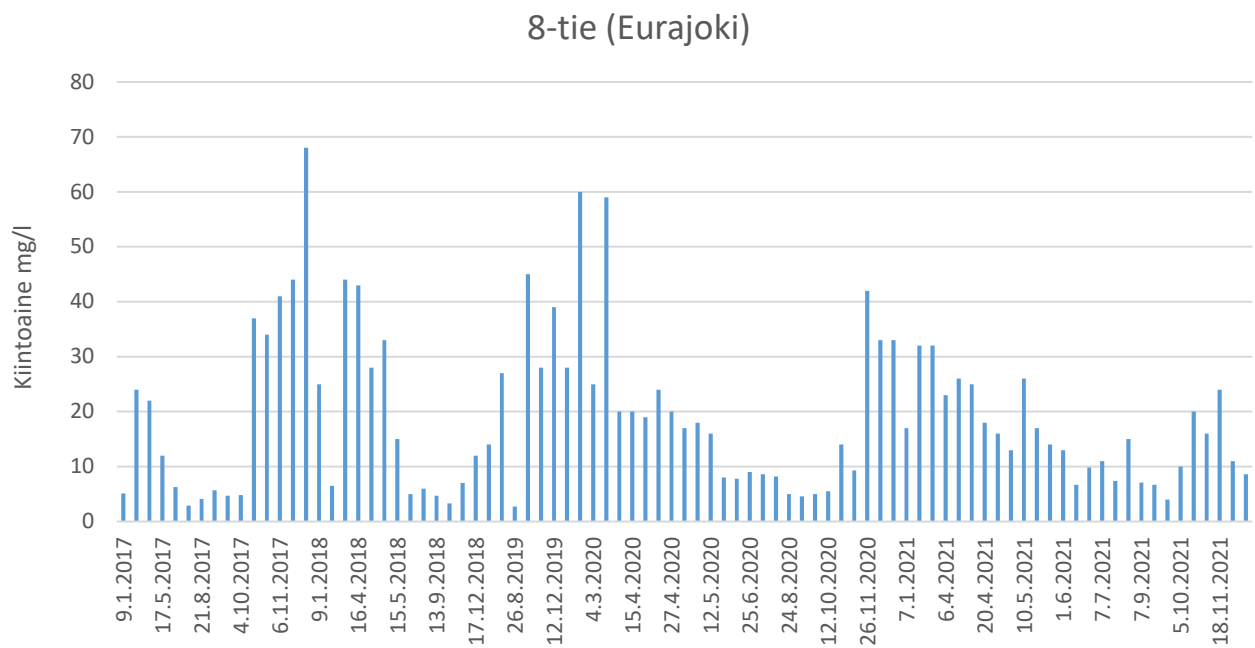
2.2. Vedenlaatu

Eurajoen ja Köyliönjoen pääuomat

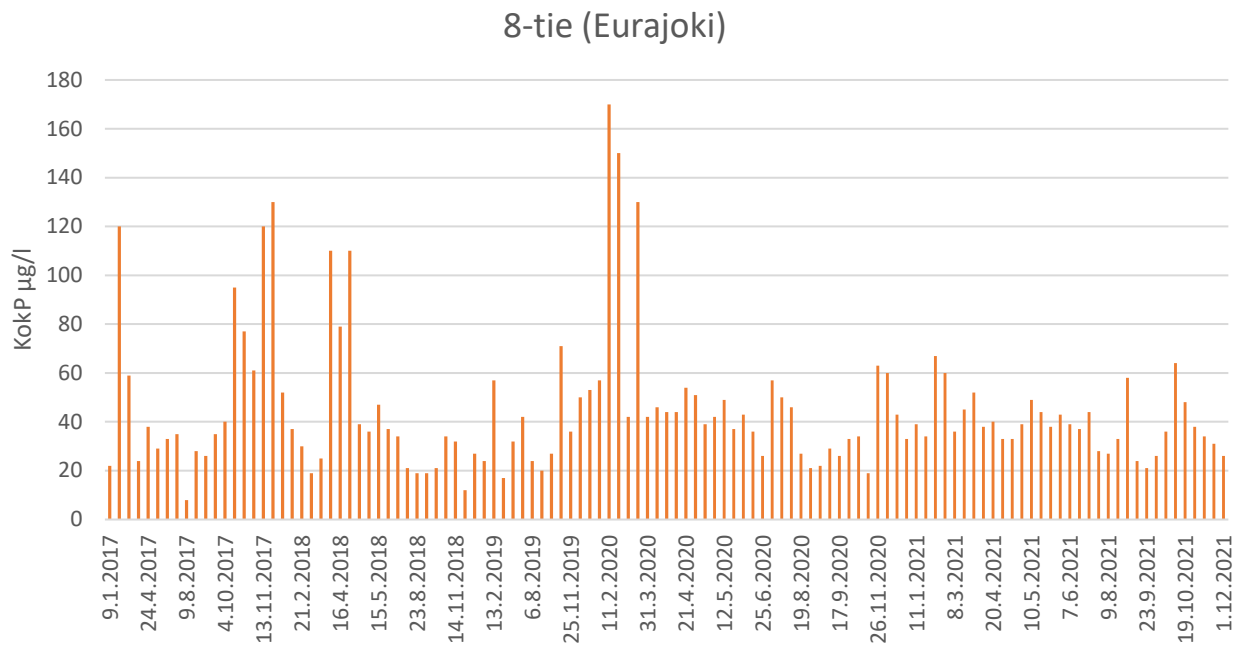
Kuvissa 4–6 esitetään Eurajoen vedenlaatu (kiintoaine, kokonaisfosfori ja kokonaistyyppi) 8-tien sillan kohdalla Eurajoen kunnassa vuosina 2017–2021. Pitoisuudet ovat pääsääntöisesti korkeimmillaan silloin kuin virtaamatkin ovat korkeimmillaan. Suurimmat kiintoainepitoisuudet vuonna 2021 mitattiin tammikuun ja maaliskuun alun näytteenottopäivinä, mutta ne olivat kuitenkin muiden tarkastelujakson vuosien aikana mitattuihin suurimpiin pitoisuuksiin verrattuna maltillisia. Vuoden 2021 aikana suurimmat fosforipitoisuudet mitattiin maaliskuussa ja lokakuussa, mutta kiintoainepitoisuuksien tavoin nekin olivat maltillisia. Vuoden 2021 aikana typpipitoisuudet olivat erityisen korkeita maaliskuussa ja lokakuussa.

Kuvissa 7–9 esitetään vedenlaatu Eurajoen pääuomassa Köyliönjoen laskukohdan ylä- ja alavirran puolella vuosina 2017–2021. Kiintoainepitoisuus sekä fosfori- ja typpipitoisuudet ovat Eurajoessa Köyliönjoen laskukohdan alavirran puolella pääsääntöisesti korkeampia kuin ylävirran puolella.

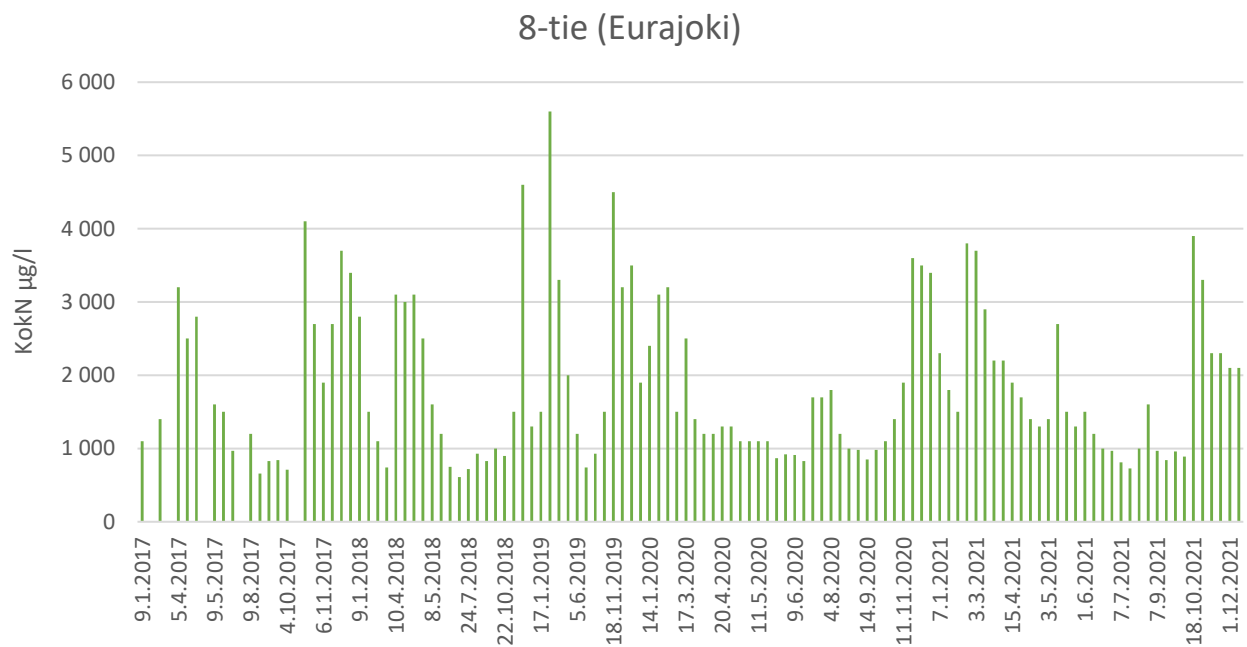
Kuvissa 10–12 esitetään Köyliönjoen ylä- ja alaosan vedenlaatumuuttujat vuosilta 2017–2021. Sekä kiintoaine- että ravinnepitoisuudet vaihtelevat paljon: välillä pitoisuudet ovat suurempia yläosassa ja välillä alaosassa, toisinaan taas päin vastoin. Vuonna 2021 pitoisuudet ovat pääosin ja toisinaan myös huomattavasti suurempia Köyliönjoen alaosassa kuin yläosassa.

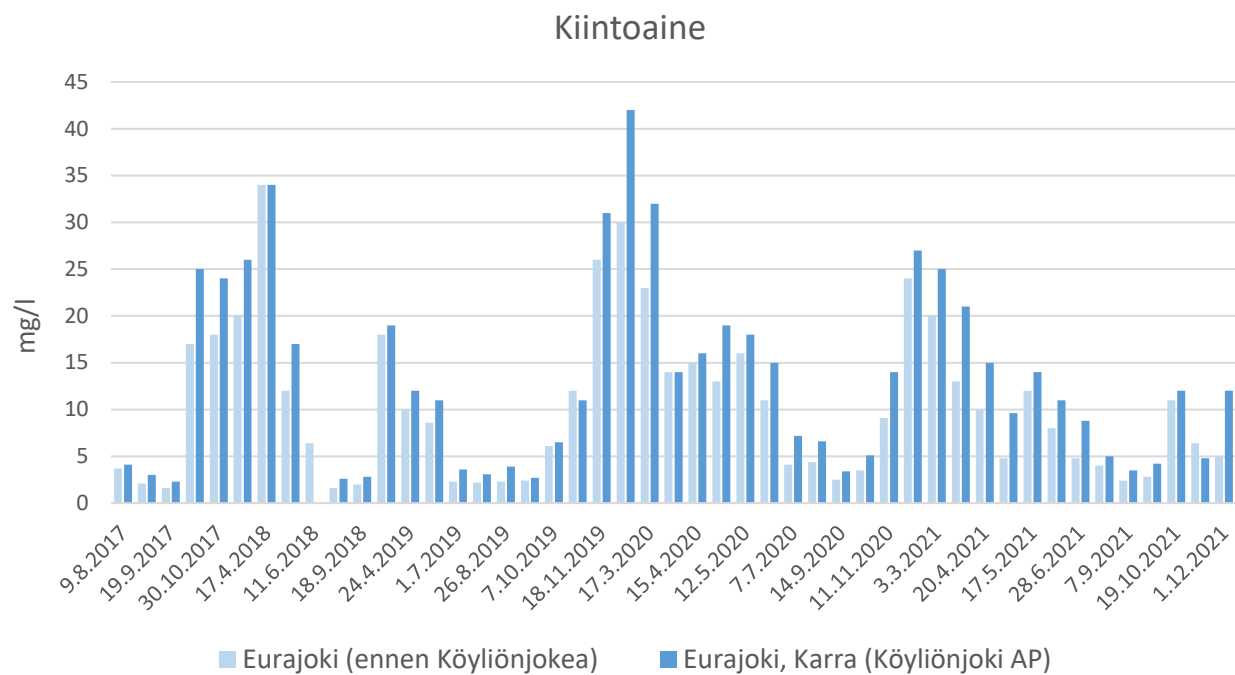
Kuva 4. Eurajoen kiintoainepitoisuus 8-tien näytepisteessä vuosina 2017-2021.

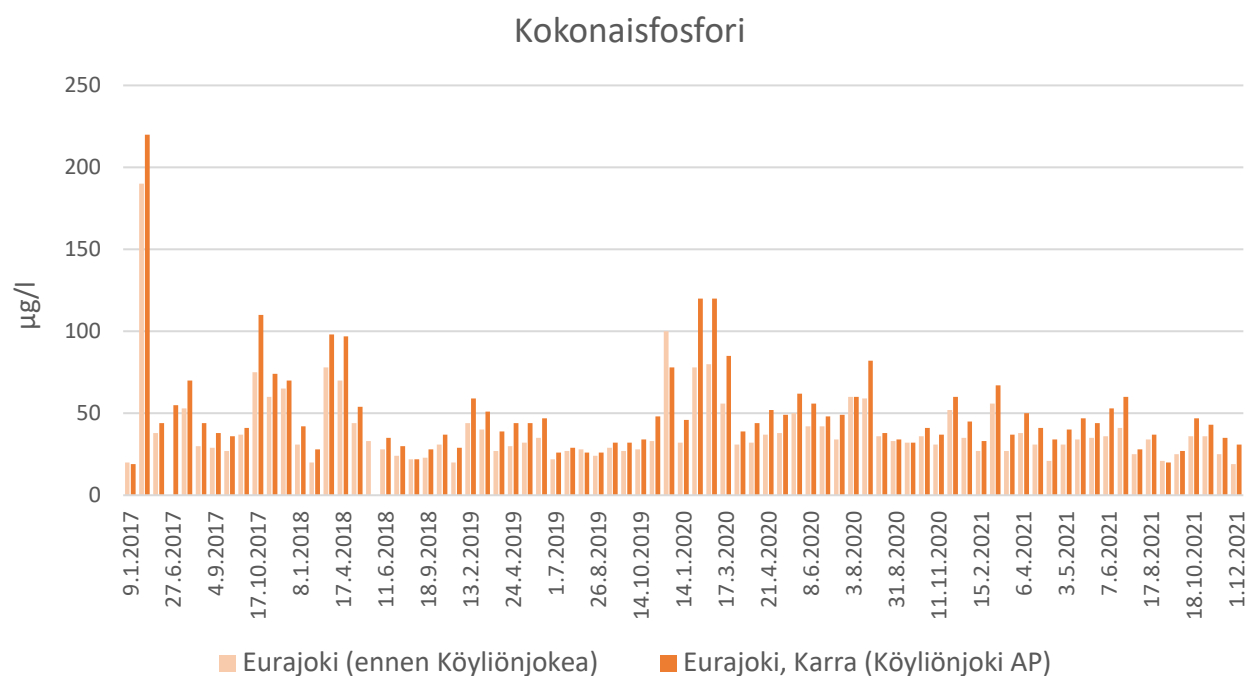
Kuva 5. Eurajoen kokonaisfosforipitoisuus 8-tien näytepisteessä vuosina 2017-2021.

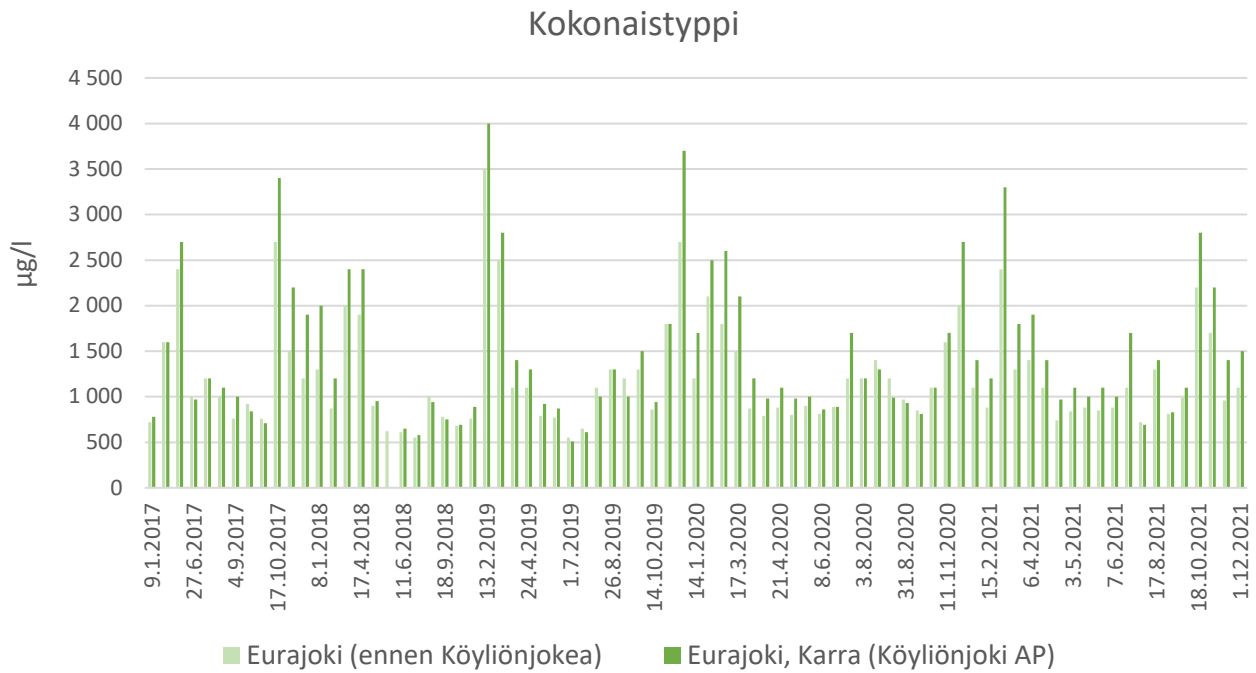
Kuva 6. Eurajoen kokonaistyyppipitoisuus 8-tien näytepisteessä vuosina 2017-2021.

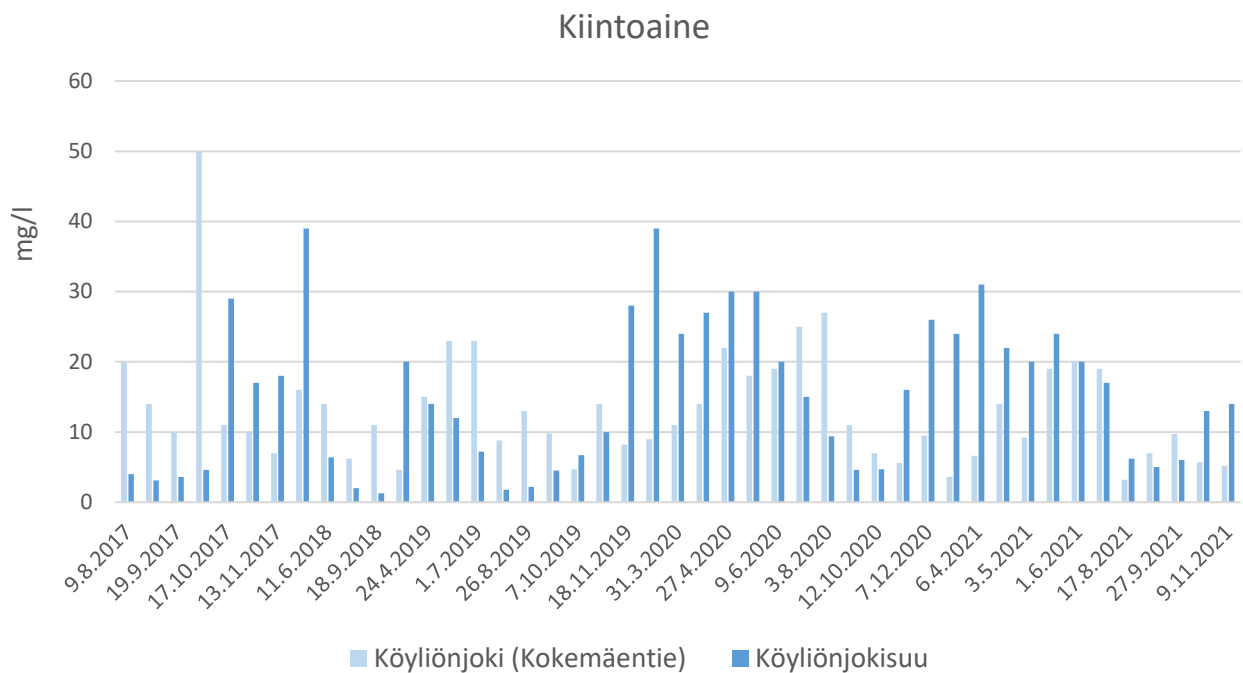
Kuva 7. Kiintoainepitoisuus Eurajoen keskiosassa ennen ja jälkeen Kyyliönjokea vuosina 2017-2021.

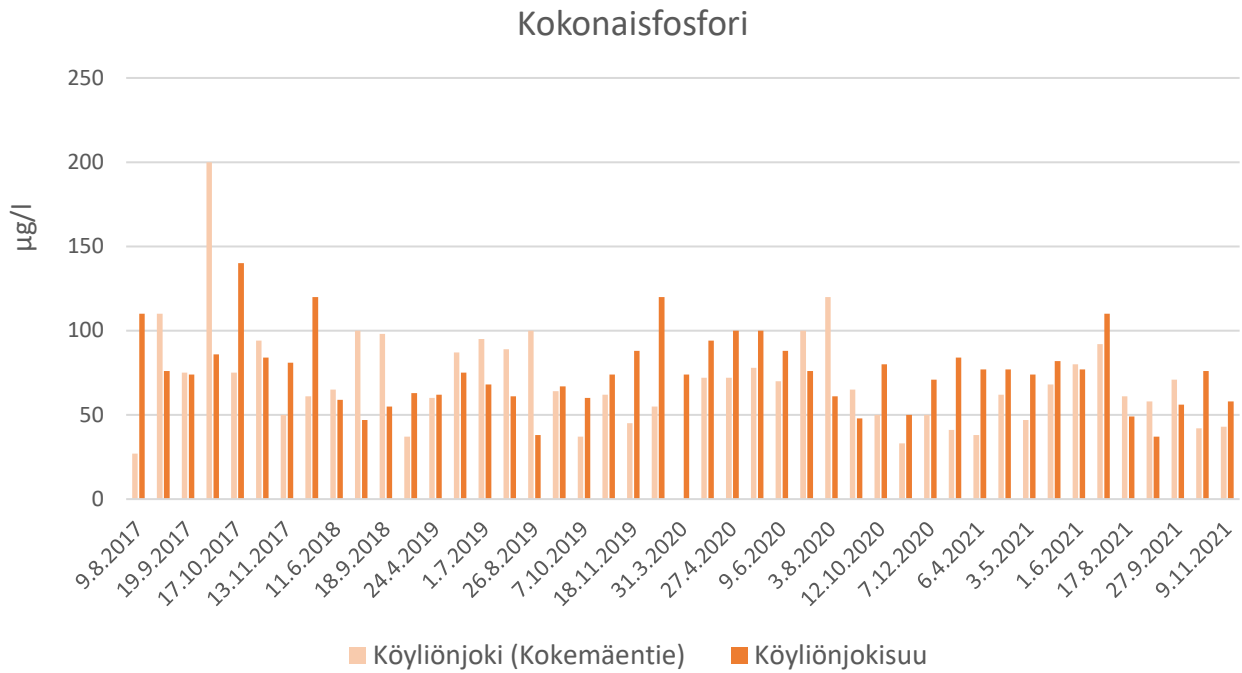
Kuva 8. Kokonaisfosforipitoisuus Eurajoen keskiosassa ennen ja jälkeen Kyyliönjokea vuosina 2017-2021.

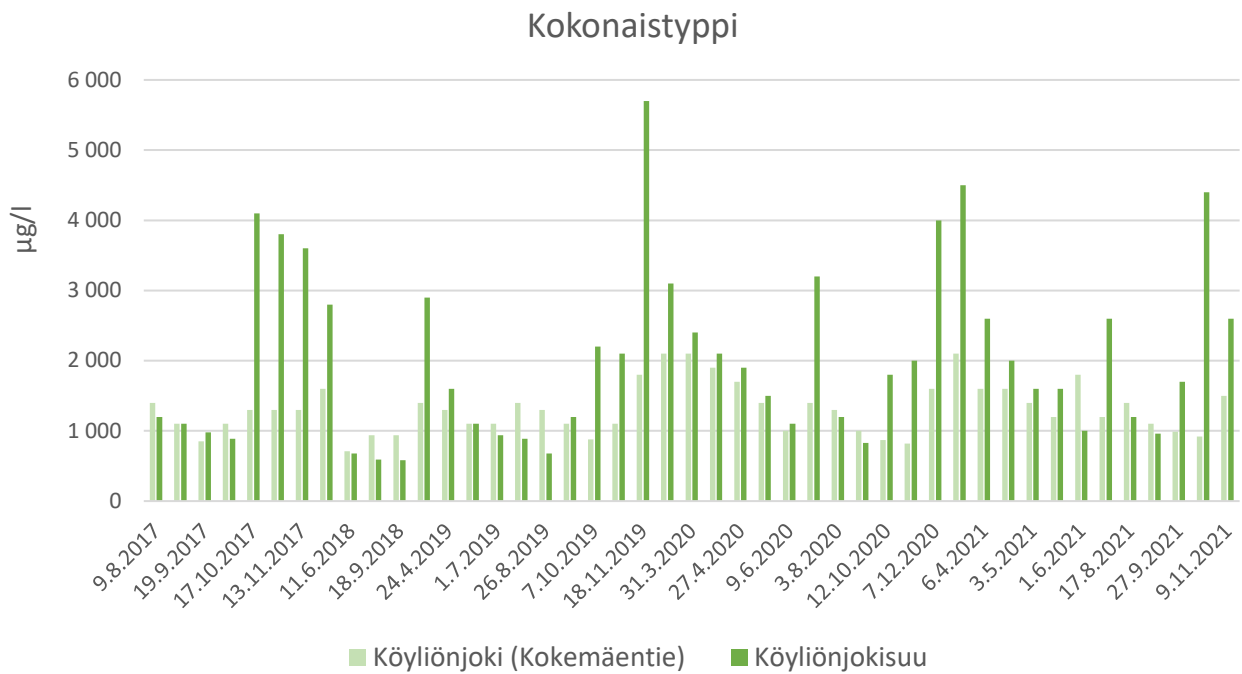
Kuva 9. Kokonaistyyppipitoisuus Eurajoen keskiosassa ennen ja jälkeen Kyyliönjokea vuosina 2017-2021.

Kuva 10. Kiintoainepitoisuus Kyyliönjoen ylä- ja alaosassa vuosina 2017-2021.

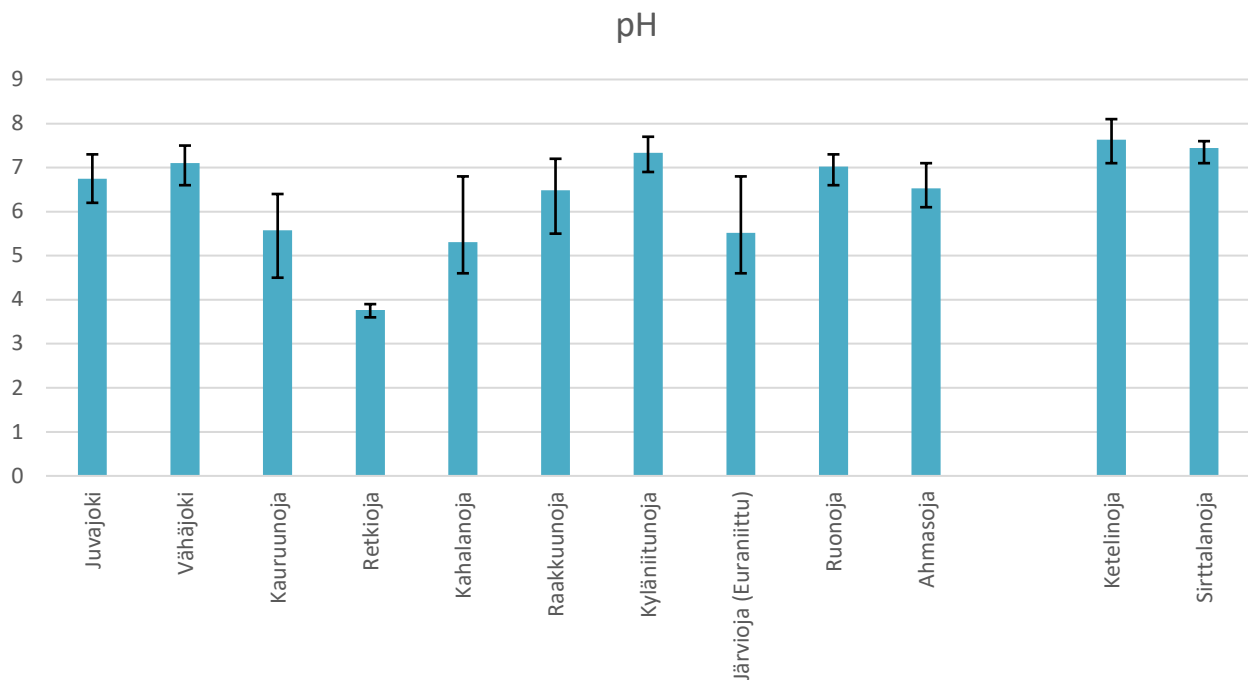
Kuva 11. Kokonaisfosforipitoisuus Kyyliönjoen ylä- ja alaosassa vuosina 2017-2021.

Kuva 12. Kokonaistyyppipitoisuus Kyyliönjoen ylä- ja alaosassa vuosina 2017-2021.

Eurajokeen, Köyliönjokeen ja Köyliönjärveen laskevat sivu-uomat

Vuonna 2021 ojaveseurannan kohteista keskimäärin alhaisin pH (3,8) oli jälleen Retkiojalla (kuva 13). Retkiojan pH myös vaihteli vähiten ja oli kaikissa otetuissa vesinäytteissä alle neljän. Keskimäärin kaikkien muiden ojien pH oli yli viiden. Alle viiden pH-lukemia mitattiin kuitenkin sekä keväällä että syksyllä Kauruunojalla, Kahalanojalla ja Euraniitun Järviojalla.

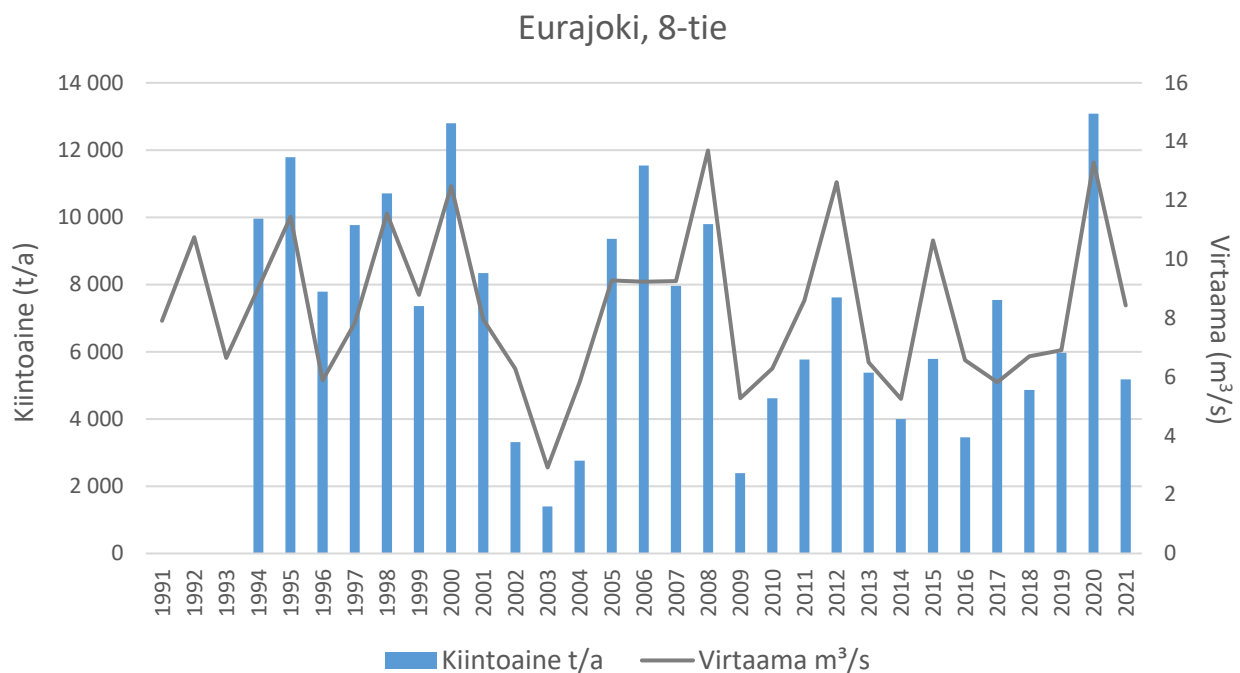

Kuva 13. Vesinäytteistä analysoitujen pH-arvojen keskiarvo sekä vaihteluväli kussakin Eurajoen ja Köyliönjoen ojaveseurantakohteessa vuonna 2021.

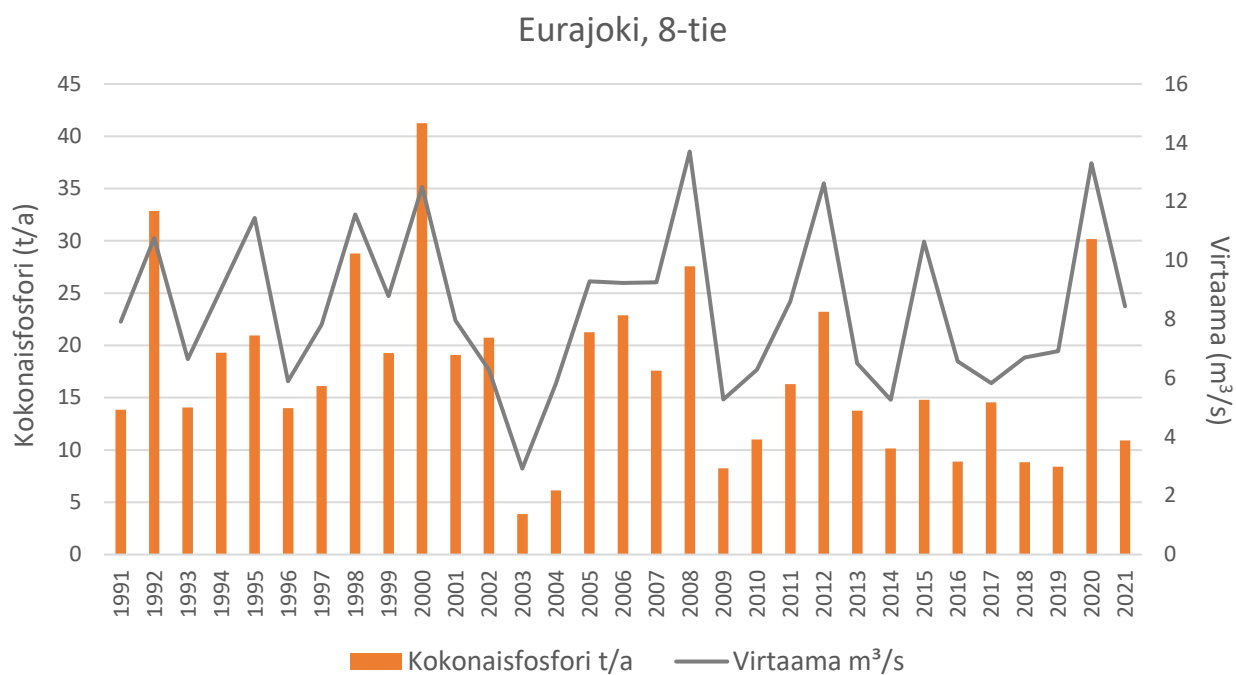
2.3 Ainevirtaamat

Eurajoen pääuoma

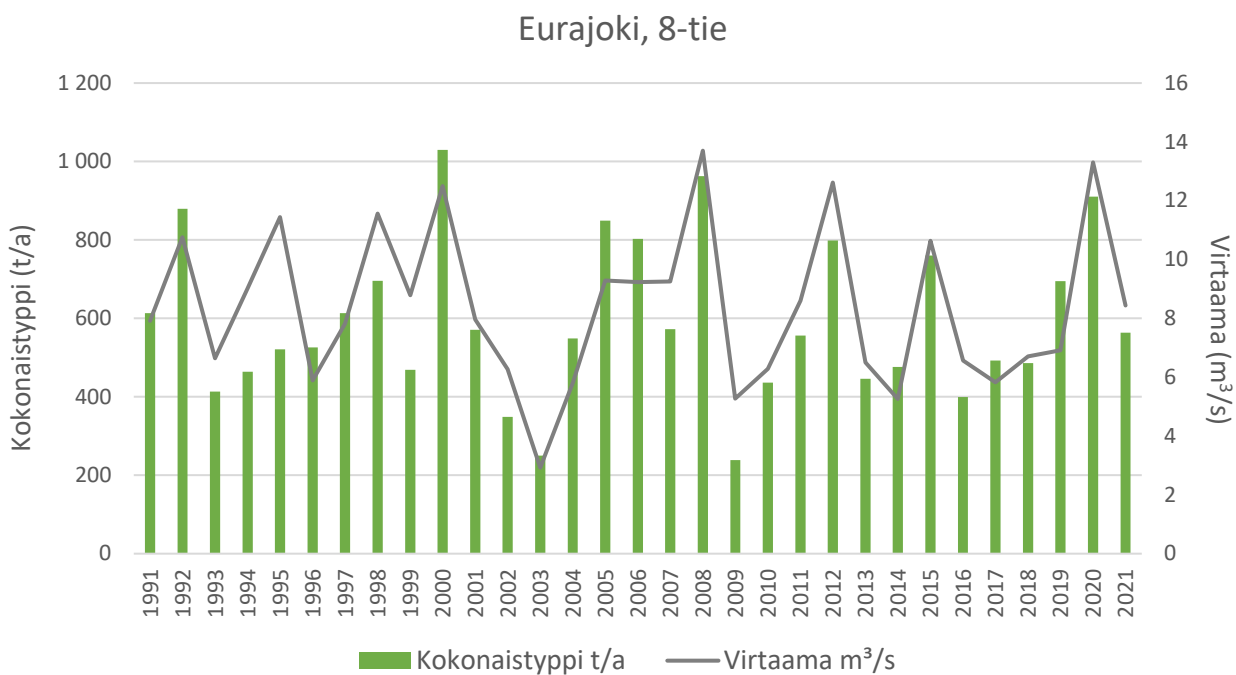
Kuvissa 16–18 esitetään Eurajoen vuotuiset kiintoaine-, kokonaisfosfori- ja kokonaistypipvirtaamat 8-tien kohdalla vuosina 1991-2021. Ainevirtaamat vaihtelevat vuosittain suurelta osin virtaaman mukaan, mutta sekä kiintoaine- että fosforikuormitukset ovat olleet vuodesta 2010 lähtien keskimäärin pienempiä kuin vuosina 1995-2009. Vuosittaiset typpikuormitukset ovat pysyneet keskimäärin samalla tasolla. Vuonna 2021 kiintoainekuormitus oli suurempi, fosforikuormitus pienempi ja typpikuormitus saman suuruinen kuin tarkastelujaksolla keskimäärin.

Kuva 16. Eurajoen kiintoaineen virtaama vuosina 1991-2021.

Kuva 17. Eurajoen kokonaisfosforin ainevirtaama vuosina 1991-2021.

Kuva 18. Eurajoen kokonaistypen ainevirtaama vuosina 1991-2021.

Sivu-uomat

Kokonaismäärissä vuonna 2021 eniten kiintoainetta, typpeä ja fosforia kuljetti Eurajoen sivu-uomien seurantakohteista Juvajoki, jonka valuma-alue on mitatuista sivu-uomista suurin (taulukko 1). Liukoisen fosforin määrä oli kuitenkin suurin Ruonojalla ja Vähäjoella, jotka kuljettivat fosforia vajaa puolet siitä mitä Juvajoki, vaikka niiden valuma-alueet ovat pinta-alaltaan noin kolmannes Juvajoen valuma-alueen pinta-alasta. Ahmasoja kuljetti kiintoainetta lähes yhtä paljon kuin Juvajoki, vaikka sen valuma-alueen pinta-ala on Juvajoen pinta-alasta vain noin puolet. Köyliönjoen valuma-alueella suurin kuormittaja kiintoaineen, typen, fosforin ja liukoisen fosforin kokonaismäärissä oli Ketelinoja. Sirttalanoja kuljettamat määrät ovat Ketelinojaan suhteutettuna puolet tai kaksi kolmasosaa, vaikka sen valuma-alueen pinta-ala on vain kolmanneksen Ketelinojan valuma-alueen pinta-alasta.

Taulukossa 1 esitetään vertailuna myös JVP-Eura Oy:n, Säkylän kunnan jätevedenpuhdistamon sekä Apetit Ruoka Oy:n puhdistamon keskimääräiset kuormitukset vuonna 2021. Apetit Ruoka Oy:n puhdistamo käsittelee myös Sucros Oy:n jätevedet. Kiintoaineen osalta JVP-Euran ja Säkylän kunnan jätevedenpuhdistamoiden kuormitukset olivat vuonna 2021 vain 2-3 % esimerkiksi Ahmasojan kuljettamasta kiintoainemäärästä. Apetit Ruoka Oy:n puhdistamon kiintoainekuormitus taas oli noin kymmenesosa esimerkiksi Järviojan kiintoainekuormituksesta. Vastaavasti JVP-Euran kuormitus fosforin osalta oli noin kymmenesosa ja typen osalta noin neljäsosa Ahmasojan kuormituksesta. Säkylän kunnan jätevedenpuhdistamon fosforikuormitus oli noin puolet Järviojan fosforikuormituksesta ja typpikuormitus noin kaksi viidesosaa Ahmasojan typpikuormituksesta. Apetit Ruoka Oy:n puhdistamon fosforikuormitus taas oli noin puolet Ahmasojan fosforikuormituksesta ja typpikuormitus noin kaksi viidesosaa Järviojan typpikuormituksesta.

Pinta-alaa kohden tarkasteltuna vuonna 2021 oja-vesiseurannassa mukana olleista ojista suurimmat kuormittajat kiintoaineen osalta olivat Kauruunoja, Järvioja ja Vähäjoki, joiden vuosikuormitukset olivat yli 6 000 kg/km² (kuvat 19 ja 20). Köyliönjoen varrella Sirttalanojan kiintoainekuormitus oli kaksinkertainen Ketelinojan kuormitukseen verrattuna.

Kokonaisfosforin ja liukoisen fosforin osalta suurin kuormittaja oli Sirttalanoja (kuvat 21, 22 ja 23). Sirttalanojan kokonaisfosforin vuosikuormitus oli 48 kg/km², josta puolet oli liukoista fosforia. Ketelinojan kokonaisfosforin vuosikuormitus oli 27 kg/km², josta liukoista fosforia oli reilu puolet. Eurajoen varrella suurimmat fosforikuormittajat olivat Vähäjoki, Kyläniitunoja ja Ruonoja, joiden vuosikuormitus oli hieman yli 20 kg/km². Tästä liukoista fosforia oli kussakin ojaassa noin kuudesosa.

Kokonaistypen osalta suurin kuormittaja oli Retkioja lähes 5 000 kg/km² vuosikuormituksellaan (kuvat 24 ja 25). Köyliönjoen varrella suurin typpikuormittaja oli Sirttalanoja (2 000 kg/km²). Seuraavaksi eniten typpeä kuljettivat Ketelinoja, Kyläniitunoja, Kahalanoja, Kauruunoja ja Ruonoja, joiden vuotuinen typpikuormitus oli 1 200-1 500 kg/km².

Ketelinojan sivu-uoman (Omahaara) pinta-alan osuus koko Ketelinojan valuma-alueen pinta-alasta on noin 5 %. Vuonna 2021 Ketelinojan kiintoainekuormituksesta noin 6 %, fosforikuormituksesta noin 9 % ja typpikuormituksesta noin 14 % on peräisin kyseisestä sivu-uomasta. Etenkin typpikuormituksen osuus on siis iso verrattuna valuma-alueen kokoon. Sirttalanojan latvavesien valuma-alueen pinta-alan osuus koko Sirttalanojan valuma-alueen pinta-alasta on hieman vajaa puolet. Latvavesien muodostama kuormituksen osuus koko valuma-alueen kuormituksesta oli

vuonna 2021 tuota vähäisempää. Typpikuormituksen osuus koko valuma-alueen typpikuormituksesta oli vain 26 %.

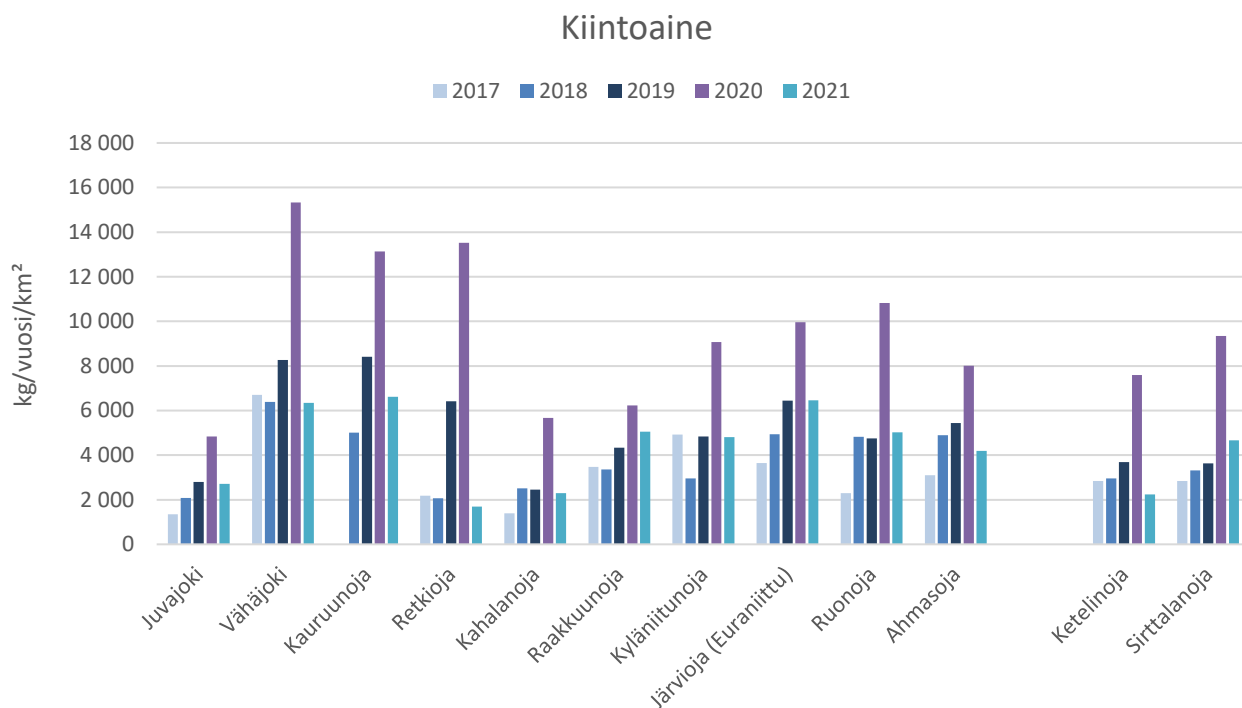
Neittamonojan valuma-alueen osuus koko Järviojan valuma-alueen pinta-alasta on noin 41 % ja Järvisuon 28 %. Kummankin ojan kiintoainekuormituksen osuus jäi tuota pienemmäksi. Typpikuormituksesta yli puolet tuli Neittamonojasta, samalla kun Järvisuon osuus typpikuormituksesta oli vain 19 %. Kokonaisfosforikuormituksesta 46 % tuli Järviojasta ja 36 % Neittamonojasta. Liukoisen fosforin osalta näillä kahdella ojalla oli suurin merkitys, sillä Järvisuon osuus oli yli puolet ja Neittamonojan jopa 63 %.

Korvenkulman valuma-alueen osuus koko Ruonojan valuma-alueen pinta-alasta on noin 52 % ja Suontaustan noin 27 %. Korvenkulman osuus kiintoainekuormasta oli 64 %, mutta liukoisen fosforin osalta vain 44 %. Typpi- ja kokonaisfosforin osuudet olivat hieman yli puolet. Suontaustan osuus Ruonojan kiintoaine- ja kokonaisfosforikuormituksesta oli noin neljännes, mutta typpikuormituksen osuus oli vain 14 %. Liukoisen fosforikuormituksen osuus oli hieman yli kolmanneksen.

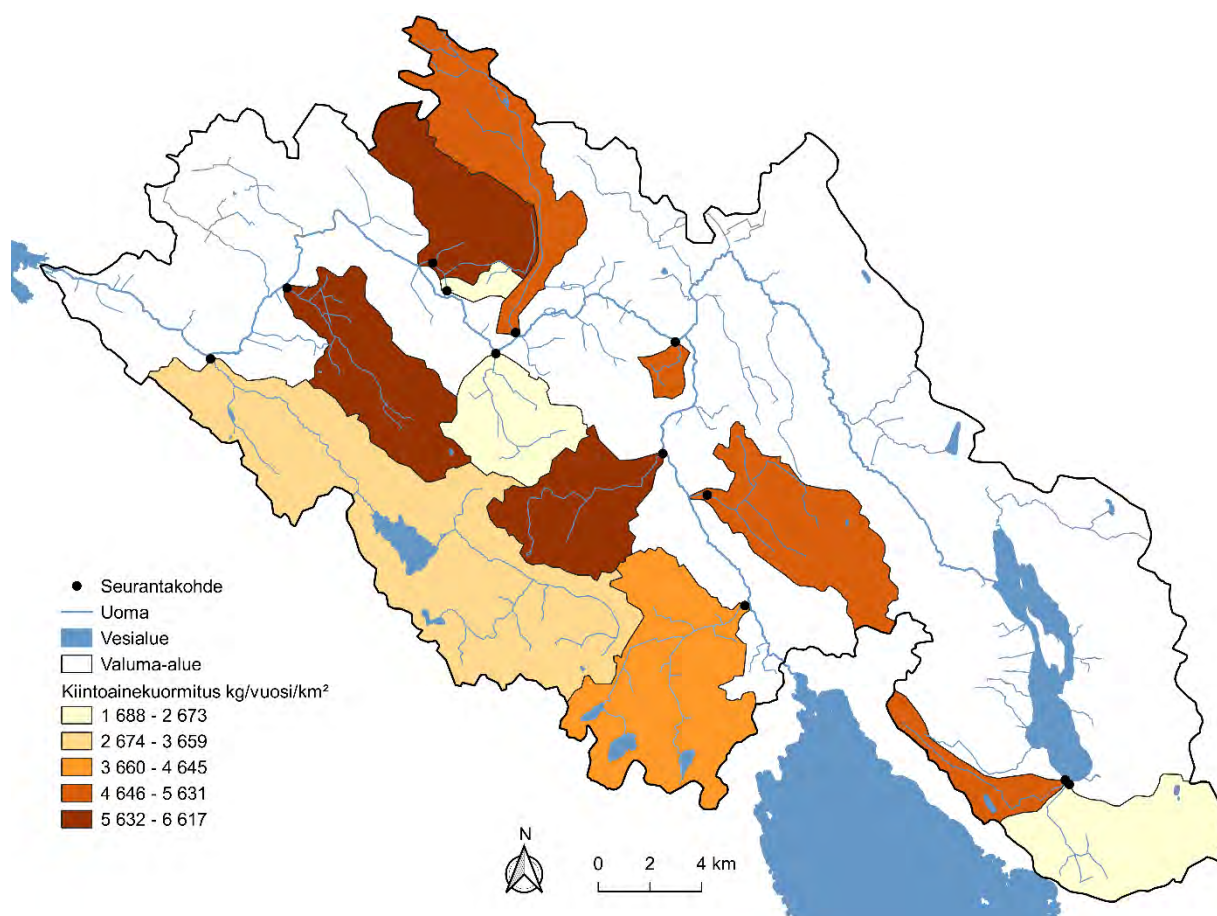
Savikonojan valuma-alueen osuus Ahmasojan koko valuma-alueen pinta-alasta on noin 29 %. Kiintoaineen ja typen osalta Savikonojan osuus Ahmasojan kuljettamista ainemääristä on tuota vähäisempi, noin neljänneksen, kun kokonaisfosforin ja liukoisen fosforin osalta osuudet ovat yli kolmanneksen.

Taulukko 1. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen kohteiden valuma-alueiden pinta-alat (km²), kokonaiskuormitukset (kg/vuosi) ja analysoitujen näytteiden lukumäärät (N) vuonna 2021. Taulukossa esitetään vertailuna myös JVP Eura Oy:n, Säskylän kunnan jätevedenpuhdistamon ja Apetit Ruoka Oy:n kuormitukset.

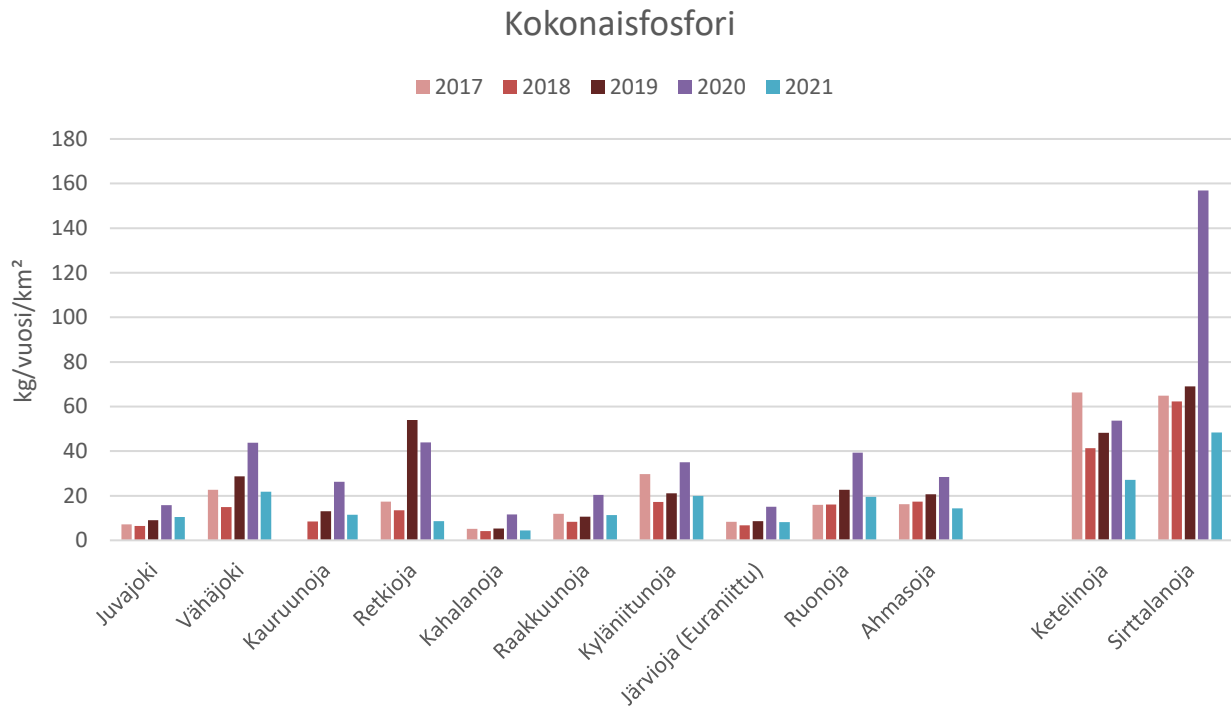
	Pinta- ala km ²	Kiintoaine kg/vuosi	Kok. P kg/vuosi	PO4-P kg/vuosi	Kok.N kg/vuosi	N
<i>Eurajokeen laskevat uomat</i>						
Juvajoki	86	230 000	910	47	36 000	13
Vähäjoki	26	170 000	580	90	20 000	30
Kauruunoja	23	150 000	260	13	29 000	11
Retkioja	2,6	4 400	23	4,1	13 000	6
Kahalanoja	17	40 000	77	7,8	23 000	13
Raakkuunoja	27	130 000	300	23	26 000	13
Kyläniitunoja	2,6	12 000	51	7,3	3 600	8
Järvioja (Euraniittu)	22	140 000	180	12	19 000	11
Järvisuo	6,0	31 000	83	6,8	3 600	10
Neittamonoja	8,9	30 000	64	7,5	10 000	9
Ruonoja	27	130 000	520	92	33 000	12
Ruonoja (Korvenkulma)	14	86 000	290	40	17 000	10
Ruonoja (Suontausta)	7,2	33 000	130	31	4 800	10
Ahmasoja	44	180 000	630	79	23 000	14
Savikonoja	13	44 000	220	30	5 200	13
<i>Köyliönjärveen laskevat uomat</i>						
Ketelinoja	27	61 000	740	400	40 000	9
Omahaara	1,4	3 800	66	45	5 600	6
Sirttalanaja	8,5	40 000	410	210	17 000	7
Sirttalanaja (Karhusuontie)	4,1	15 000	180	75	4 500	11
<i>Muut</i>						
JVP-Eura Oy		5 700	57		6 300	
Säskylän kunta		3 700	91		9 500	
Apetit Ruoka Oy		14 000	300		8 200	

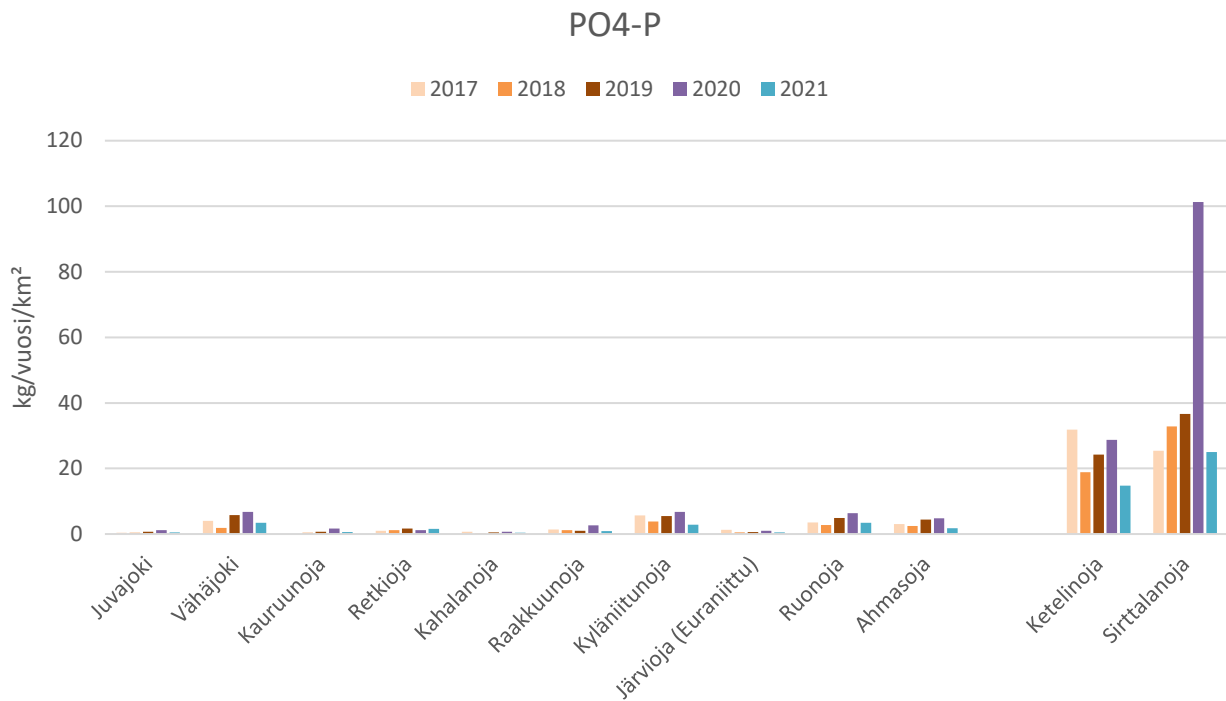
Kuva 19. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien kiintoainekuormitus (kg/vuosi/km²) vuosina 2017-2021.

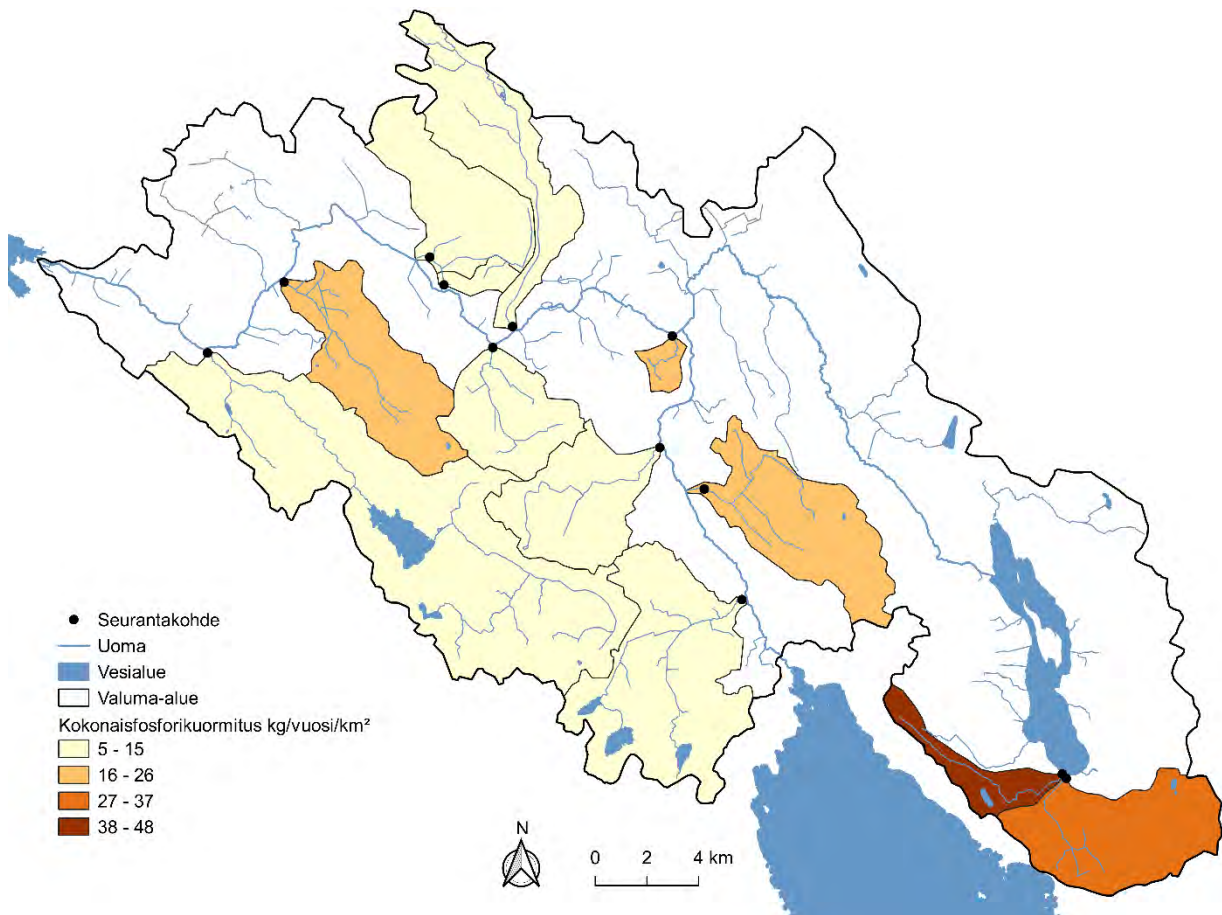
Kuva 20. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien kiintoainekuormitus (kg/vuosi/km²) vuonna 2021.

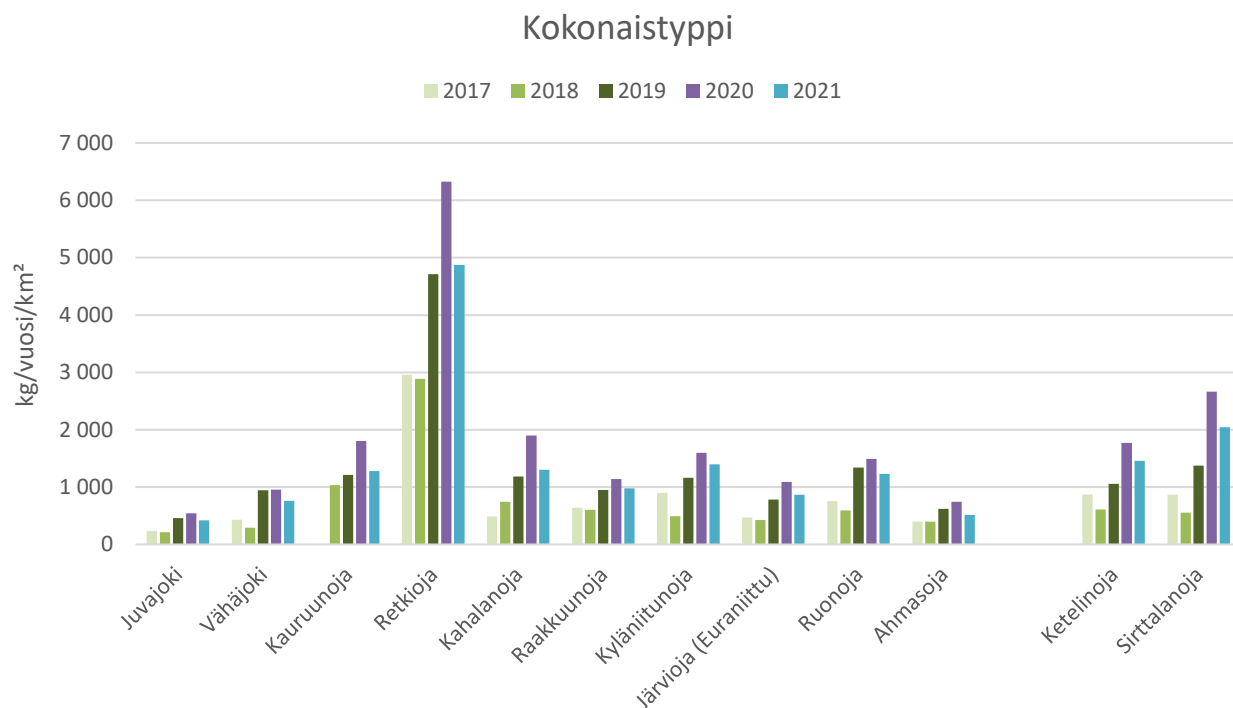
Kuva 21. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien kokonaisfosforikuormitus (kg/vuosi/km²) vuosina 2017-2021.

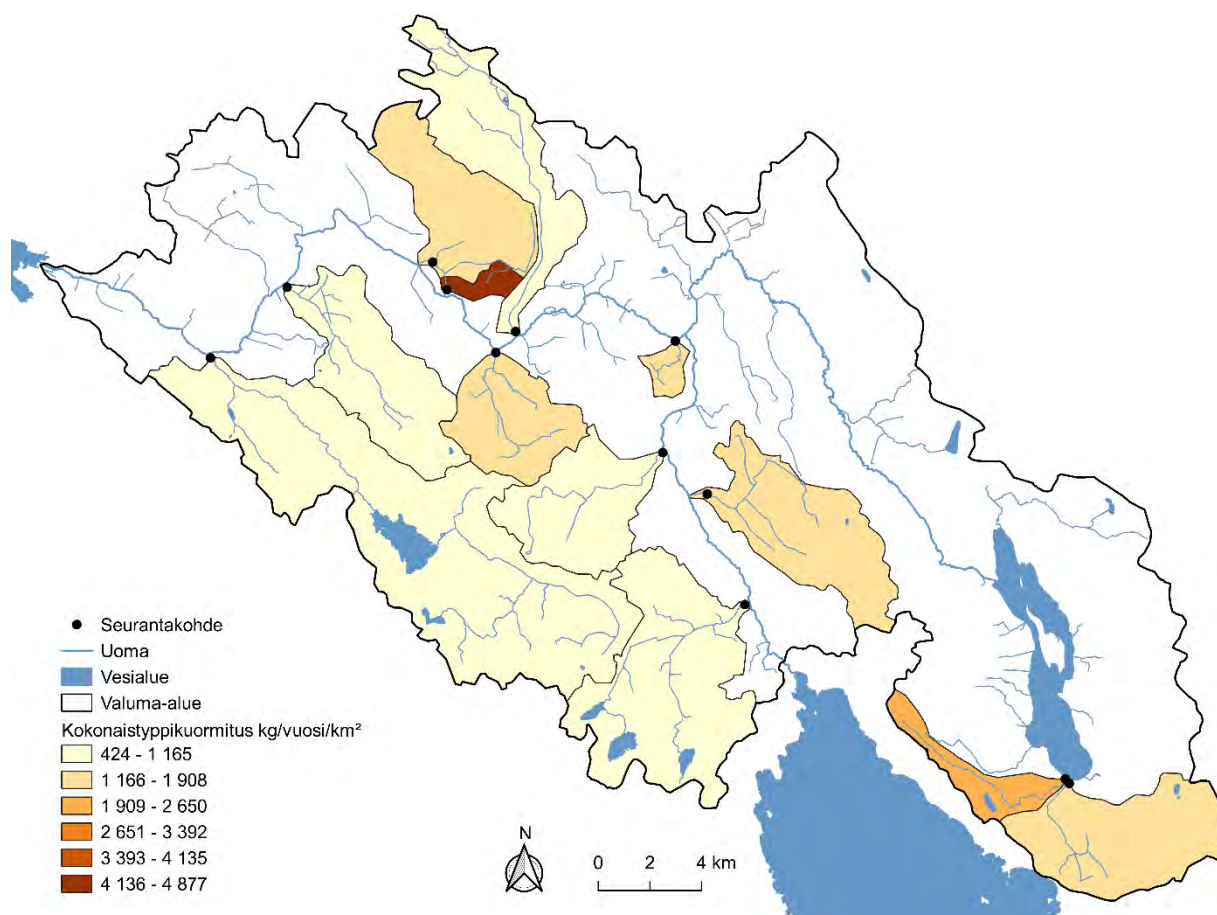
Kuva 22. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien liukoisen fosforin kuormitus (kg/vuosi/km²) vuosina 2017-2021.

Kuva 23. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Kyyliönjoen sivu-uomien kokonaisfosforikuormitus (kg/vuosi/km²) vuonna 2021.

Kuva 24. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien kokonaistyyppikuormitus (kg/vuosi/km²) vuosina 2017-2021.

Kuva 25. Ojavesiseurannan kuormitustarkastelussa mukana olleiden Eurajoen ja Köyliönjoen sivu-uomien kokonaistyyppikuormitus (kg/vuosi/km²) vuonna 2021.

3. Yhteenveto

Eurajoen vuotuinen keskivirtaama Pappilankoskessa vuonna 2021 oli lähellä pitkän ajan keskiarvoa. Vuonna 2021 kiintoainekuormitus oli suurempi, fosforikuormitus pienempi ja typpikuormitus saman suuruinen kuin tarkastelujaksolla 1990-2021 keskimäärin.

Vuonna 2021 seurannassa olleiden JOKIohjelman toiminta-alueen ojien kuormitus oli pienempi kuin vuonna 2020, mutta pääasiassa kuitenkin saman suuruista kuin vuosina 2017-2019. Kiintoaineen osalta Ketelinojalla ja Retkiojalla kuormitus oli vuonna 2021 pienempää kuin muina vuosina. Toisaalta Raakkuunojalla, Ruonojalla ja Sirttalanojalla kiintoainekuormitus oli vuonna 2021 toiseksi suurinta (suurin vuonna 2020). Fosforikuormitus oli Ketelinojalla ja Sirttalanojalla tarkastelujakson alhaisinta. Typpikuormitus oli lähes kaikissa ojissa vuonna 2021 tarkastelujakson toiseksi suurinta. Poikkeuksen tekevät Juvajoki, Vähäjoki, Ruonoja ja Ahmasoja.

Pinta-alaa kohden tarkasteltuna (kg/vuosi/km²) vuonna 2021 suurin kiintoainekuormittaja oli Kauruunoja (2020 Vähäjoki, 2019 Koskelanoja, 2017-2018 Vähäjoki). Suurimmat fosforikuormitukset pinta-alaa kohden tulivat Sirttalanojalta (2017 Ketelinoja, 2018-2020 Sirttalanoja). Kokonaistypen osalta suurin kuormittaja oli Retkioja (sama kuin 2017-2020).

Kokonaismäärissä (kg/vuosi) suurin kuormittaja niin kiintoaineen, kokonaisfosforin kuin kokonaistypenkin osalta vuonna 2021 oli Eurajoen varrella Juvajoki ja Köyliönjoen valuma-alueella aiempien vuosien tapaan Ketelinoja. Juvajoki oli Eurajoen varren ojista suurin kiintoainekuormittaja myös vuosina 2019-2020, mutta vuonna 2018 se oli Ahmasoja ja vuonna 2017 Vähäjoki. Eurajoen varrella kokonaisfosforikuormituksen osalta suurin kuormittaja vuosina 2017-2019 oli Ahmasoja ja vuonna 2020 Juvajoki ja kokonaistypikuormituksen osalta vuonna 2017 Ruonoja, 2018 Kauruunoja ja vuosina 2019-2020 Juvajoki. Ketelinojan ja Sirttalanojan kuljettamat fosforimäärät olivat vuosina 2017-2018 noin kaksi kertaa ja vuonna 2019 kolmanneksen suurempaa kuin Eurajoen varren kuormittavimpien ojien kuljettamat fosforimäärät, mutta vuonna 2020 ne olivat lähes yhtä suuria ja vuonna 2021 jopa suurempia.

Kokonaismäärissä eniten liukoista fosforia kuljettivat Eurajoen varren ojista Ruonoja ja Vähäjoki (vuosina 2017-2020 Ahmasoja), mutta suurimmat liukoisen fosforin määrät tulivat Ketelinojasta (2020 Sirttalanoja, 2017-2019 Ketelinoja), jonka kuljettama liukoisen fosforin määrä oli yli nelinkertainen Ruonojaan ja Vähäjokeen verrattuna. Liukoisen fosforin osuus kuormittavimpien ojien pinta-alakohtaisesta kokonaisfosforikuormituksesta oli Ketelinojalla ja Sirttalanojalla yli puolet. Eurajoen varren ojissa liukoisen fosforin osuus kokonaisfosforikuormituksesta oli 5–18%. Retkiojalla liukoisen fosforin osuus kokonaisfosforista lisääntyi merkittävästi. Muiden ojien liukoisen fosforin osuuksissa ei tapahtunut merkittäviä muutoksia verrattuna aiempiin vuosiin.

Ojavesien seurantaa ja vesiensuojelutoimenpiteitä pyritään kohdentamaan jatkossakin kuormittavimpiin ojiin. Ojavesiseurannan avulla saadaan selville mahdolliset muutokset ojavesien vedenlaadussa ja kuormituksissa. Seurannan tulokset otetaan huomioon käynnissä olevissa ja käynnistyvissä hankkeissa ja hankkeiden toimenpiteet pyritään kohdistamaan näiden ojien valuma-alueille. Huomioitavaa on, että kesän kuivimpaan aikaan kaikista ojista ei saada vesinäytteitä, koska virtaamat ovat niin pienet. Ojista mitatut alhaiset pH-lukemat johtuvat mitä todennäköisimmin alueella sijaitsevista happamista sulfaattimaista. Kun veden happamuustaso laskee alle pH 5,5:n, useimpien kalojen lisääntyminen häiriintyy.